

כרבה, וירדו, **אי כרב יוסף**, ולא ירדו. כי אפשר לפרש ספיקו של רבי אלעזר, בשני הצדדים, בין אם הוא סובר כרבה, ובין אם הוא סובר כרב יוסף.

כי **חדא מנו חדא קמיבעיא ליה**, אחרי שהיה פשוט לו דין קדשי קדשים שנשחטו בדרום ועלו, הסתפק בעולת במת יחיד,

והגמרא מבארת את ספיקו: האם נאמר שהכריע הכרעה ברורה שאם עלו ירדו, כדעת רבה,

יתכן לומר: **עד כאן לא קאמר רבה התם, שאם עלו ירדו, אלא** (63) משום שמחיצה כתיקנה פסלה, כלומר, כשנדר להקריב העולה, נדר להקריבה בבמת ציבור, והקדשתה להקריבה בבמת הציבור היתה כתיקנה, לפיכך, אם שינה את מקומה ושחטה בדרום, פסלה, מה שאין כן בנדר עולת במת יחיד, שהמחיצה לא היתה

יורידה מעל המזבח? וצדדי הספק יבוארו לקמן.

והגמרא מדייקת: **מדקא מיבעיא ליה לחדא** (62), מכך שרבי אלעזר היה מסופק רק בעולת במת יחיד, שמתחילה בעת הקדשתה לא היה דינה להישחט בצפון, **מכלל**, מכללות הדברים משמע, **דאידיך**, שבעולה שהוקדשה מתחילה להקריבה בפנים בבמת ציבור, דהיינו סתם קדשי קדשים שנחלקו בהם רבה ורב יוסף, **פשיטא ליה**, היה פשוט לו הדין.

כי אם לא היתה לו הכרעה ברורה, בדין עולת במת ציבור, אם כן, מקודם היה צריך להסתפק, מה הדין בעולת במת ציבור. אלא, מוכרח, שהיה לו הכרעה ברורה.

ועתה שהוכח שלרבי אלעזר היה פשוט דין קדשי קדשים שנשחטו בדרום ונפסלו ועלו, מסתפקת הגמרא, מה היתה הכרעתו, **אי**

איבעית רבי זירא לגבי יצאה לחוץ. האם לכך התכוון הפירוש המיוחס לרש"י, כדי להתאים שתי הסוגיות?

שם פירש רש"י את איבעית רבי זירא, שיצאה לחוץ והחזירה, האם קלטה מחיצות ליחול עליה כל דיני במות ציבור. ובצאן קדשים גורס כאן בגמרתנו "בעי רבי זירא", האם רוצה לומר שזו אותה איבעיא? ולדבריו, האם נגרוס גם בכל הסוגיא שהאיבעיא היא של רבי זירא? ולמה אמרה הגמרא "פשיטא ליה לרבי אלעזר"?

62. אולי צריך לגרוס להדא.

63. גירסת שיטה מקובצת.

רבי אלעזר "קלטוה מחיצות לכל דבר", שמדובר לפני השחיטה, וקלטוה מחיצות גם לחיוב שחיטת צפון.

הקין אורה סובר, שפשוט שמדובר ששחטן בפנים בדרום, כיון שהגמרא מדמה בעית רבי אלעזר למחלוקת רבה ורב יוסף, שלדעת התוס' נחלקו רק בנשחטו בדרום. ועיין בשפת אמת.

ובפירוש המיוחס לרש"י מבאר דברי רבי אלעזר שקלטוה מחיצות גם ליפסל אם יצאה חוץ לקלעים. וכן איבעית רבי אלעזר ביציאה לחוץ לעזרה ועלו, האם תרד או לא.

והקשו החק נתן והרש"ש, הלא ביציאה לחוץ לעזרה ונכנסו ועלו למזבח סובר רבי שמעון במפורש [זבחים פד] שאם עלתה לא תרד. ועיין שם במסכת זבחים שהגמרא מביאה